

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: Ing. M. G., narozený X, bytem X,
zastoupený: JUDr. Emil Flegel, advokát, se sídlem K chaloupkám 2,
106 00 Praha 10,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČO: 70890366, se sídlem Škroupova
1760/18, 306 13 Plzeň

v řízení o žalobě ze dne 6.1.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2019 č.j. PK-DSH/10668/19,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 6.1.2020 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2019 č.j. PK-DSH/10668/19. V žalobě s připojenou kopií napadeného rozhodnutí žalobce namítal zánik odpovědnosti za přestupek v dané věci, neboť napadené rozhodnutí mu nebylo doručeno v promlčecí době a uplynutím promlčecí doby došlo k zániku odpovědnosti za přestupek, a žalovaný byl proto povinen řízení zastavit dle § 86 odst. 1 písm. h) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), a

tím, že tak neučinil, zatížil své rozhodnutí vadou spočívající v jeho nezákonnosti. Současně se s touto námitkou žalovaný v rámci odvolacího řízení nevypořádal, čímž měl učinit své rozhodnutí nepřezkoumatelným. Dále poukázal na nelogičnost a vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí ve vztahu k (ne)uznání svého zmocněnce, a z toho žalovaným vyvozujících rozhodujících skutečností. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 6.11.2019 č.j. PK-DSH/10668/19** bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), žalovaným zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu (dále jen **správní orgán I. stupně**), ze dne 9.8.2019 č.j. OD/9974/19/Kk, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o provozu na pozemních komunikacích**), ve znění účinném do 30.9.2018, kterého se dopustil v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 2500,-Kč a úhrada nákladů ve výši 1000,-Kč. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.11.2019 vyplývá mimo jiné, že dne 3.7.2018 v 10:24 hod. žalobce řídil po silnici č. I/27 v ulici Klatovská v obci Železná Ruda, ve směru z centra na Klatovy, osobní automobil tovární značky Volvo XC90, státní poznávací značky (dále jen spz) X, se kterým při jízdě v kontrolním úseku této komunikace cca u domu č.p. 292 překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci o minimálně 20 km/h (silničním radarovým rychloměrem RAMER10 C zde byla uvedenému vozidlu v úseku nejvyšší dovolené rychlosti jízdy 50 km/h naměřena rychlost 73 km/h, po započtení nejvyšší možné odchylky měření 70 km/h).
3. Po doručení vyjádření žalovaného ze dne 27.6.2018 a správního spisu vedeného žalovaným v této věci **zdejší soud rozsudkem ze dne 30.9.2020 č.j. 17 A 3/2020-42** výrokem I. zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2019 č.j. PK-DSH/10668/19 a jemu předcházející rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy–dopravního úřadu, č.j. OD/9974/19/Kk ze dne 9.8.2019 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; výrokem II. byl žalovaný povinen zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta JUDr. Emila Flegela ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku ve výši 15 342 Kč na účet číslo 2401229921/2010, VS 32020. Soud totiž dospěl k závěru, v řízení byly splněny podmínky pro zánik odpovědnosti za přestupek dle § 29 písm. a) a následujících zákona o odpovědnosti za přestupky.
4. O včasné kasační stížnosti žalovaného ze dne 3.11.2020 rozhodl **Nejvyšší správní soud** (dále jen **NSS**) **rozsudkem ze dne 13.5.2021 č.j. 9 As 255/2020-23**, jímž rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30.9.2020 č.j. 17 A 3/2020-42 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Dle NSS je v této věci nezbytné určit, kdy s ohledem na všechny skutečnosti, které ve správním řízení nastaly, došlo k počátku promlčecí doby, jejímu přerušení a v návaznosti na i k jejímu uplynutí a až poté lze zhodnotit, zda bylo rozhodnuto v souladu se zákonem. Dále bylo uvedeno, že na otázku, kdy v projednávané věci k uplynutí promlčecí doby došlo, však rozsudek krajského soudu neposkytuje uspokojivou odpověď, když z jeho odůvodnění nelze seznat, jak dospěl k závěru, že jednoletá promlčecí lhůta skončila dne 31.8.2019, a jaké skutečnosti považoval za rozhodující. Není totiž vůbec zřejmé, jaké, resp. zda vůbec nějaké účinky z hlediska běhu promlčecí doby soud přisuzuje rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 9.8.2019 (v pořadí druhé prvostupňové rozhodnutí). Na jednu stranu se zdá, že vypravení

prvostupňového rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným, účinky podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky dle krajského soudu má (rozhodnutí ze dne 31.8.2018), zatímco vypravení v pořadí druhého prvostupňového rozhodnutí (ze dne 9.8.2019, vypraveno 12.8.2019) spíše nikoliv. Pokud byl krajský soud názoru, že v pořadí druhé rozhodnutí o vině již nemůže mít účinky ve smyslu § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, měl v rozsudku jednoznačně vyjádřit, na základě jakých úvah k tomu dospěl. Na druhou stranu lze z odůvodnění krajského soudu také dovodit, že i v pořadí druhé rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obecně může promlčecí dobu přerušit a spustit běh nové jednoroční lhůty, nicméně podmínkou je, aby nabylo právní moci či bylo doručeno v „původní“ promlčecí době. Z této úvahy však není vůbec zřejmé, k jakému okamžiku a z jakých důvodů krajský soud váže přerušení promlčecí doby, zda k okamžiku vypravení rozhodnutí konkrétnímu subjektu, nebo až k okamžiku doručení, resp. nabytí právní moci. NSS z uvedených důvodů dospěl k závěru, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s. V dalším řízení krajský soud v odůvodnění rozhodnutí přesvědčivě odůvodní běh promlčecí doby včetně všech úkonů, které měly vliv na její přerušení (zejména účinků správního orgánu prvního stupně ze dne 9.8.2019). Až v návaznosti na výsledek této úvahy pak znovu zhodnotí, zda bylo o přestupku rozhodnuto po uplynutí promlčecí doby, či nikoliv. Závěrem bylo uvedeno, že v novém řízení krajský soud též rozhodne dle § 110 odst. 3 s.ř.s. o nákladech kasačního řízení.

5. Rozsudek NSS nabyl právní moci dne 18.5.2021 a soudní spis společně se správním spisem byl zdejšímu soudu doručen dne 21.5.2021.
6. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Podle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
7. Zdejší soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., když účastníci řízení netrvali na nařízení jednání a nebylo nutno doplnit skutkový stav.
8. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2019; soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná.
9. Dle **§ 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky** „*Odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby*“.
10. Podle **§ 32 odst. 2 písm. a) téhož zákona** „*Promlčecí doba se přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku*“.
11. Dle **§ 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky** „*Promlčecí doba se přerušuje vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným*“.

12. Nejdříve se soud obecně vyjádří k počítání lhůt v případě promlčení. Jelikož jde v daném případě fakticky o prekluzi, nikoliv promlčení, jedná se o lhůtu hmotně právní, na niž nelze vztahovat úpravu počítání lhůt dle § 40 správního řádu. Tento názor potvrzuje rovněž závěr Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání č. 154, který k tomu dodává: „*Přitom stanovení dne, kdy počíná běžet promlčecí doba, není relevantní pro určení posledního dne této doby, jak plyne z výše uvedené argumentace. Rozhodující je otázka, kdy nastala skutečnost určující počátek promlčecí doby, tzn. den spáchání přestupku. Byl-li například přestupek spáchán dne 3. 8. 2017, uplyne obecná jednorozhodná promlčecí doba dne 3. 8. 2018, pakliže by nedošlo k jejímu stavení či přerušení [§ 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 8 odst. 4 zákona o některých přestupcích, § 32 zákona o odpovědnosti za přestupky]. Odpovědnost za přestupek přitom zanikne až uplynutím posledního dne promlčecí doby, tj. ve 24:00 tohoto dne. Předmětné pravidlo vymezující počátek běhu promlčecí doby má nicméně praktický význam v případě, dojde-li ke stavení či přerušení promlčecí doby. A to konkrétně pro určení počtu dnů promlčecí doby, které uplynuly od spáchání přestupku, posledního (dílčího) útoku či odstranění protiprávní stavu do přerušení či stavení promlčecí doby. Prvním dnem uplynulé části promlčecí doby bude vždy až den následující po některé z uvedených skutečností.*“
13. Pro určení, zda již uplynula promlčecí doba dle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky, je nezbytné také určit, které z ustanovení § 30 tohoto zákona bude na případ žalobce dopadat. V daném případě se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona, pro který zákon stanovuje rozhraní pro uložení pokuty od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Jelikož se nejedná o přestupek, za něhož je možné uložit pokutu ve výši alespoň 100 000 Kč, je v případě žalobce na místě aplikovat ustanovení § 30 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. promlčecí doba činná 1 rok.
14. Poté považuje soud za nezbytné uvést veškeré rozhodné skutečnosti, které měly vliv na běh promlčecí doby z pohledu § 31 a § 32 zákona o odpovědnosti za přestupky. Za počátek promlčecí doby je v tomto případě považován dle § 31 odst. 1 tohoto zákona den, kdy byl spáchán přestupek, tj. v této věci den 3.7.2018, neboť se nejednalo o žádný případ upravený v § 31 odst. 2 a 3 téhož zákona. Konec této doby tudíž připadal na den 3.7.2019. V mezidobí, konkrétně dne 1.8.2018, bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku, čímž došlo dle § 32 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona k přerušení běhu promlčecí doby, čímž započala promlčecí doba svůj běh od počátku, tj. opět jeden rok (konec lhůty nyní připadal na 1.8.2019). Další skutečností, která způsobila přerušení lhůty dle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, bylo vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně (ze dne 31.8.2018 č.j. OD/7897/18/Kk), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku. Odpověď na otázku, co se v daném případě rozumí vydáním rozhodnutí, poskytuje § 71 odst. 2 správního řádu, který uvádí:
- a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 správního řádu, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne“,
 - b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1 správního řádu),
 - c) vyvěšení veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25 správního řádu, nebo
 - d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu.

15. S ohledem na uvedené bylo tedy nutno považovat za den vydání rozhodnutí 31.8.2018, kdy bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně předáno k vypravení a současně dodáno do datové schránky zástupce žalobce. Ode dne vydání rozhodnutí tedy opět počala běžet promlčecí doba, a to znovu v délce jednoho roku, jejíž konec tentokrát připadal na den 31.8.2019. V průběhu takto stanovené promlčecí doby bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rámci odvolacího řízení zrušeno a vráceno k novému projednání (rozhodnutí ze dne 25.10.2018 č.j. PK-DSH/11586/17). Tato skutečnost neměla na běh promlčecí doby žádný vliv, neboť se nejednalo o rozhodnutí, jímž by byl žalobce uznán vinným [§ 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Tudíž promlčecí doba započatá dne 31.8.2018 a končící dnem 31.8.2019 byla stále v běhu. Dne 9.8.2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí (ze dne 9.8.2019 č.j. OD/9974/19/Kk), jímž opět shledal žalobce vinným ze spáchání předmětného přestupku [§ 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Uvedené rozhodnutí předal správní orgán I. stupně k vypravení dne 12.8.2019 k doručení zvolenému zmocněnci žalobce. S ohledem na již zmíněný výklad pojmu „vydání rozhodnutí“ dle § 71 odst. 2 správního řádu je patrné, že rozhodnutí bylo vydáno včas, tj. v době, kdy byla stále v běhu promlčecí doba končící až dne 31.8.2019. Opakovaně tudíž došlo k přerušení běhu promlčecí doby, a to ode dne 12.8.2019, kdy poslední den promlčecí doby připadal na 12.8.2020, neboť byly splněny zákonem předvídané podmínky pro takový postup. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce opět odvolání, o němž žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 6.11.2019 č.j. PK-DSH/1068/19, a které nabylo právní moci dne 8.11.2019, kdy tímto dnem nabylo právní moci i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
16. Z výše uvedeného má soud za prokázané, že v případě žalobce nabylo rozhodnutí žalovaného, tj. i správního orgánu I. stupně, kterým byl žalovaný shledán vinným z předmětného přestupku, právní moci dne 8.11.2019, tj. v době, kdy neuběhla jednoletá promlčecí doba stanovená vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9.8.2019, č.j. OD/9974/19/Kk vypraveného dne 12. 8. 2019, když promlčecí doba končila až dne 12.8.2020.
17. Dále se soud zabýval otázkou, zda nedošlo k uplynutí max. přípustné doby řízení o přestupku dle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dle § 32 odst. 3 souvětí první před středníkem tohoto zákona *„byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání“*.
18. Ke spáchání předmětného přestupku, jak již bylo uvedeno, došlo dne 3.7.2018, tudíž max. doba řízení byla stanovena k datu 3.7.2021.
19. S ohledem na výše uvedené shrnutí běhu promlčecí doby a argumentace soudu, považuje soud za nedůvodnou námitku žalobce stran promlčení předmětného přestupku, a v důsledku toho i zánik odpovědnosti žalobce za předmětný přestupek, neboť rozhodnutí bylo vydáno a nabylo právní moci v promlčecí době jednoho roku ve smyslu § 30 a následujících zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy současně nedošlo k porušení max. přípustné délky řízení o přestupku v délce 3 let (§ 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky).
20. Další námitka žalobce spočívala v tvrzené nelogičnosti a vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí. Žalobce tyto vady spatřoval zejména ve vztahu k neuznání jím zvoleného

zástupce (M. G.), přesto od vypravení rozhodnutí správního orgánu I. stupně této osobě bylo odvozeno vydání tohoto rozhodnutí.

21. Soud však považuje žalobcovu argumentaci, že rozhodnutí ze dne 9.8.2019 č.j. OD/9974/19/Kk bylo možné považovat za doručené až dnem 11.9.2019, za irrelevantní. Žalobce podal odvolání i proti rozhodnutí ze dne 9.8.2019, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 6.11.2019, které nabylo právní moci dne 8.11.2019, a tímto dnem nabylo právní moci i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
22. V tomto směru považuje soud žalobcovu argumentaci za nedůvodnou. Správní orgán I. stupně postupoval správně, když přes opakované snahy o doručení rozhodnutí vypravené/vydané zmocněnci žalobce dne 12.8.2019 následně konstatoval, že je zástupce žalobce nekontaktní, a proto dne 2.9.2019 vypravil v souladu s § 67 zákona o odpovědnosti za přestupky své rozhodnutí k doručení přímo osobě žalobce. V daném případě je nutno považovat za směrodatné datum vypravení napadeného rozhodnutí již zástupci žalobce (tj. dne 12.8.2019), neboť tímto úkonem došlo k faktickému vydání rozhodnutí; současně zákon, jak bylo uvedeno, předvídá i takové skutečnosti jakými jsou nekontaktní zástupci, kdy pro takový účel slouží právě ustanovení § 67 zákona o odpovědnosti za přestupky. Odmítnutí zástupce žalobce ze strany žalovaného a doručování přímo osobě žalobce tak mělo vliv pouze na den nabytí právní moci rozhodnutí (které jak již bylo uvedeno výše, nabylo právní moci jednak před koncem jednoleté promlčecí doby, jednak v max. přípustné době tří let pro projednání přestupku).
23. Současně se soud neztotožnil ani s tvrzením žalobce stran opomenuté námitky, neboť žalovaný na str. 11 až 12 vypořádal veškeré námitky žalobce stran promlčení přestupku. Ač může soud souhlasit s žalobcem, že některé argumenty žalovaného nejsou uvedeny výslovně, nemění to nic na tom, že žalovaný, třeba ač implicitně, uvedl, že „*V daném případě však nedošlo ani k překročení jednorroční lhůty od spáchání přestupku do zahájení řízení ani k uplynutí jednorroční lhůty od zahájení řízení do vydání (vypravení) rozhodnutí o vině č. j. OD/7897/18/Kk, ke kterému došlo dne 31.8.2018 ani k překročení jednorroční lhůty od vydání předchozího rozhodnutí o vině do vydání napadeného rozhodnutí o vině č. j. OD/9974/19/Kk, ke kterému došlo dne 12.8.2019, když bylo napadené rozhodnutí zasláno správním orgánem I. stupně na adresu pobytu zmocněnce odvolatele pana M. G. Zároveň nebyla překročena ani celková tříletá lhůta pro zánik odpovědnosti za přestupek, tedy zde nenastaly žádné důvody, pro něž by odpovědnost za přestupek odvolateli mohla zaniknout. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že skutečnost, že po neúspěšném pokusu o doručení zmocněnci odvolatele panu G. pak bylo napadené rozhodnutí opětovně doručováno odvolateli datovou schránkou (odesláno 2. 9. 2019 a reálně doručeno dne 11.9.2019), je pro posouzení zachování lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek irrelevantní, neboť prioritním bylo vypravení napadeného rozhodnutí za účelem jeho doručení zmocněnci odvolatele panu G., kdy k vypravení napadeného rozhodnutí na adresu zmocněnce odvolatele došlo v zákonné jednorroční lhůtě od vydání předchozího rozhodnutí o vině ze strany správního orgánu I. stupně (dne 12.8.2019).*“ Ačkoliv tedy žalovaný neučinil časový přehled běhu promlčecí doby tak podrobně jako soud výše v bodech [14-15], je z uvedeného patrné, že rozhodnutí bylo vydáno, stejně jako nabylo právní moci (tj. bylo doručeno), v době před uplynutím promlčecí doby.
24. Vzhledem ke všem zjištěným výše uvedeným skutečnostem při respektování závazného právního názoru NSS v této věci soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I.**

rozsudku), neboť žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou a správní orgány při rozhodování o přestupku žalobce postupovaly v souladu s příslušnými zákony.

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána ani ohledně nákladů řízení o kasační stížnosti žalovaného ze dne 3.11.2020 (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 25. června 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně